

Universitätsbibliothek Paderborn

Unius Necessarii pars ...

Ubi agitur De Cognitione Dei - Quanti nimirum momenti illa fit, & quibus
praesidiis obtineri ab unoqueque hominum possit

Rogacci, Benedetto

Pragae, 1721

Index Capitum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54487](#)

INDEX CAPITUM.

CAPUT I.

Quàm sciendi appetens natura hominum sit: déque quatuor conditionibus, quas præcipue in rebus noscendis requirit. p. I.

CAPUT II

Conditiones prædictas in DEI scientia simul omnes, & excellentissimo singulas modo inveniri: quàmque ideo hæc appetenda præ ceteris omnibus sit. p. II.

CAPUT III.

Colligitur ex hac tenus dictis, quàm ardens, & commune in hominibus esse deceat cognoscendi DEI studium. p. 33.

CAPUT IV.

Ostenditur, DEI scientiam nulli non possibilem, & facilem paratu esse, dummodo idoneis ad eam obtinendam instrumentis utatur: & tria hujusmodi instrumenta afferuntur. p. 54.

CAPUT V.

De primo divinae scientiae instrumento, quod est humilis, enixa, & confidens divini luminis imploratio. p. 63.

C A-

C A P U T VI.

*De secundo instrumento, quod est cor-
dis munditia. p. 82.*

C A P U T VII.

*De tertio instrumento, quod est consi-
deratio: déque duplici considerandi D E U M
modo, considerandi nempe in rebus creatis,
et considerandi in se ipso. p. 105.*

C A P U T VIII.

*Quam luculenter universa res create
D E U M esse suum authorem testentur:
quamque promptum unicuique sit, per duo
eruta hinc conjectaria, ad sublimem illius
intelligentiam eniti. p. 118.*

C A P U T IX.

*Declarantur prædicta duo conjectaria,
et ratio descendendi per ea ad supremi Con-
ditoris notitiam. p. 129.*

C A P U T X.

*Praxis fructuosa, et cuique facilis, con-
scendendi à rebus creatis ad earum Procre-
atoris notitiam, per primum ex duobus con-
jectariis jam dictis. p. 140.*

C A P U T XI.

*Similis alia descendendi ad D E U M
praxis, per conjectarium secundo loco propo-
situm. p. 160.*

C A-

C A P U T XII.

De consideratione DEI in se ipso, inque excelsissimis naturæ sua dotibus, ad rationis, & fidei lumen spectatis: quæ materia & in penitiorum divini objecti notitiam se considerantes inducit: & à nobis deinceps in tota hac nostri operis parte tractabitur. Quam in ea explicanda secuturi viam simus: quémque modum ab unoquoque in ea considerandi oporteat servari. p. 177.

C A P U T XIII.

DEUM, utpote primam omnium causam, à semet ipso, pérque necessitatem in natura sua insitam babere, ut sit, atque existat. p. 2II.

C A P U T XIV.

DEum esse absolutissimè aeternum. p. 263.

C A P U T XV.

DEUM esse in omni perfectionis genere absolutissimè, simplicissimèque infinitum.
p. 307.

C A P U T XVI.

DEUM, ratione infinitatis sua, creatis quibuslibet mentibus incomprehensibilem esse. p. 369.

C A P U T XVII.

DEU. M esse omnino immutabilem in perfe-

fectissimo, simplicissimōque suo esse. p. 424.

C A P U T X V I I I .

Quām excellenter commemorata bāctē-nus D E I perfectiones singulari comprehen-dantur eo nomine : Ego sum , qui sum, quod ipse met sibi attribuit : dēque duobus aliis no-minibus, quæ & ipsa proprio magis jure ei-dem conveniunt, nempe Bonum, & Omne. p. 472.

C A P U T X I X .

De immensitate D E I , nempe illius inti-ma, & necessaria in quibuscunque possibili-bus locis præsentia. p. 508.

C A P U T X X .

De infinita D E I scientia. p. 546.

C A P U T X X I .

De infinita D E I virtute, & potentia. p. 601.

C A P U T X X I I .

De amplissimo, & summo dominii jure, quod D E U S in omnes creatas res obtinet. p. 635.

C A P U T X X I I I .

De ineffabili charitate, & beneficentia D E I erga nos, secundūm suam longitudinem, latitudinemque dimensa. p. 688.

C A -

C A P U T XXIV.

De eadem charitate, & beneficentia Dei erga nos, secundum reliquas duas dimensiones, altitudinem nimirum, & profunditatem. p. 728.

C A P U T XXV.

Demonstrata hactenus divinæ bonitatis immensitas, adversus nonnullas quæ ignorantiae, qua temeritatis cavillationes, defenditur. p. 785.

C A P U T XXVI.

Alia objectio refellitur, ex eternitate inferorum cruciatum desumpta. p. 829.

C A P U T XXVII.

Ad planiorem divinæ pulchritudinis intelligentiam, præmittuntur generales quedam de natura pulchri notiones: ultraque pulchritudinem sensibus notam, aliam quoque reperiri merè spiritualem, statuitur. p. 849.

C A P U T XXVIII.

Ex eo, quod DEUS prima causa, & idea totius pulchri possibilis sit, eque excellentissimis quatuor divinæ illius pulchritudinis proprietatibus, quam hæc sit in illo admiranda, singularis, & quamcunque aliam infinitè supergrediens, ostenditur. p. 886.

C A-

C A P U T XXIX.

Eadem divinae pulchritudinis excellētia demonstratur ab effectis: ab incomparabili scilicet gaudio, & amore, quo spectatores suos afficit: concluditurque, quanti momenti sit, altè impressam, & consignatam in mente illius speciem habere. p. 926.

C A P U T XXX.

De intima, vivida, & actuosa DEI cognitione, quæ ex prædictis illius perfectionibus rite consideratis in animo provenit. Quām facile quilibet hoc pacto illam consequi valeat: quæve sint artes ad eam, postquam comparata fuerit, conservandam, & augendam idoneæ. p. 969.

D E